

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318011012
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318011012.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci proti obžalovanému W. V., pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a poškodenej spoločnosti ESMAMODE s.r.o. proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 5.4.2019 č.k. 9T/69/2018-230, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.2.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaného W. V., nar. XX.XX.XXXX a poškodenej spoločnosti ESMAMODE s.r.o., IČO: 36 551 830, so sídlom M. R. Štefánika 117, Šaľa, z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 5.4.2019 č.k. 9T/69/2018-230 rozhodol tak, že obžalovaného W. V. uznal za vinného, že

v presne nezistený deň v mesiaci jún 2015 v Šali na ulici M. R. Štefánika 15 odišiel na územie Rakúskej republiky na jemu zverenom firemnom motorovom vozidle zn. Audi Q5, EČV: SA-242CD, VIN: WAUZZZ8R8AA048293, rok výroby 2009, bielej farby, ktorého vlastníkom je spoločnosť ESMAMODE, s.r.o., IČO: 36 551 830, sídlo M. R. Štefánika 117/15, Šaľa, pričom toto vozidlo ani po opakovaných ústnych alebo písomných výzvach spoločnosti nevrátil a naďalej toto motorové vozidlo bez akéhokoľvek oprávnenia užíval až do jeho zadržania v Chorvátsku dňa 26.03.2016, pričom motorové vozidlo malo hodnotu 20 000 €,

teda neoprávnene používal cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené, a čin spáchal vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty,

čím spáchal prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 217 ods. 2 Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 3 000 (tritisíc) €. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona mu súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť ESMAMODE, s.r.o., IČO: 36 551 830, sídlo M. R. Štefánika 117, Šaľa, so svojim nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný a poškodená spoločnosť. Obžalovaný podal odvolanie proti výroku o vine, o treste a proti konaniu, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo. Poškodený podal odvolanie proti výroku o náhrade škody.

3. Obžalovaný v písomnom odôvodnení podaného odvolania uviedol:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení opätovne urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný zo spáchania žalovaného skutku. Prioritne poukázal na skutočnosť, že predmetné auto po predchádzajúcej dohode s poškodeným, patrilo poškodenému len po právnej stránke, pričom fakticky po preukázateľnej dohode s otcom obžalovaného toto vozidlo poškodený nikdy ani jeden deň neužíval a naopak preukázateľne ho na základe poverenia/ plnomocenstva, na ktoré odkazujem nižšie v texte tohto Odvolania, zveril do užívania otcovi obžalovaného E. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom

M.-N.-M. X/XX/X, XXXX D., Rakúsko, číslo pasu U XXXXXXXX, občianstvo Turecko, ktorý ho v roku 2012 kúpil so svojim synom - obžalovaným, v Nemecku od spoločnosti carmax24 výlučne za svoje peniaze, nie za finančné prostriedky poškodeného. V rozhodujúcom čase kúpy predmetného osobného motorového vozidla sa otec obžalovaného, ako predchádzajúci vlastník /jediný spoločník a štatutárny zástupca/ konateľ spoločnosti poškodeného, dohodli s jeho právnou nástupníčkou N. H., trvale bytom M. R. D. XXX/XX, XXX XX D., Slovenská republika, občan SR, že predmetné vozidlo ostane v užívaní otca obžalovaného E. V., pričom o tomto existuje ako dôkaz úradne/ notársky overené Poverenie/ plnomocenstvo na používanie osobného motorového vozidla zn. Audi QS, EČV: SA-242CD, VIN: WAUZZZ8R8AA048293, rok výroby 2009, ktoré udelila ako vlastníka vozidla E. V. spoločníčka a konateľka poškodeného N. H. s platnosťou na dobu neurčitú, v období od apríla až do júna 2012. Podpisy na tomto poverení boli notársky overené pred Notárskym úradom JUDr. Karola Kovácsa a JUDr. Aleny Kováčovej, notárov so sídlom ul. SNP č. 15, 927 01 Šaľa, Slovenská republika a sú oficiálne evidované aj v Notárskom centrálnom registri osvedčených podpisov. Navrhujem, aby bolo dokazovanie doplnené o poverenie na používanie predmetného osobného motorového vozidla, ktorého fyzickú kópiu nech vyžiada súd od poškodeného, ako aj od Notárskeho úradu JUDr. Karola Kovácsa a JUDr. Aleny Kováčovej, resp. výpis z Notárskeho centrálného registra osvedčených podpisov. Predmetné poverenie, ktorým disponoval otec obžalovaného sa v dobe zaistenia predmetného vozidla v Chorvátsku nachádzalo vo vozidle spolu s kompletnou dokumentáciou od vozidla, a bolo po vydaní zaisteného vozidla poškodenému odovzdané spolu s vozidlom, čiže obžalovaný ani jeho otec ním nedisponujú, a je potrebné zabezpečiť ho od poškodeného, z Notárskeho úradu JUDr. Karola Kovácsa a JUDr. Aleny Kováčovej v Šali, ako aj z Notárskeho centrálného registra osvedčených podpisov. Predmetné poverenie na používanie motorového vozidla bolo udelené na dobu neurčitú a bez obmedzení, teda otec obžalovaného bol oprávnený dočasne poskytnúť svojmu synovi - obžalovanému, vozidlo do užívania, kedy sa z bezpečnostných dôvodov striedali pri šoférovaní počas cesty na dovolenku počas predĺženého víkendu 26.-28.03.2016 do Bihacu v Bosne a Hercegovine (keďže pondelok 28.02.2016 bol v Rakúsku štátnym sviatkom tzv. Ostermontag). Poverenie udelené otcovi obžalovaného bolo udelené na používanie vozidla bez obmedzení, teda v rámci aj mimo EÚ a vo svete. Keďže otec obžalovaného disponoval vyššie špecifikovaným poverením, ktorého platnosť nebola do dnešného dňa odvolaná, používanie predmetného vozidla otcom obžalovaného a obžalovaným, s ktorým sa pri šoférovaní striedali z bezpečnostných dôvodov, aby takú dlhú vzdialenosť nešoférovala len jedna osoba, najmä ak mal otec obžalovaného udelené poverenie na používanie vozidla bez akýchkoľvek obmedzení a teda bol oprávnený pri šoférovaní sa striedať so svojim synom (obžalovaným). Pokiaľ ide o otázku, prečo poškodený podal trestné oznámenie na obžalovaného a nie na jeho otca, ktorý mal od poškodeného na základe predchádzajúceho poverenia na používanie motorového vozidla v užívaní, máme za to, že konanie poškodeného je zjstné, finančne motivované, keďže poškodený má vedomosť o tom, že otec obžalovaného je v súčasnosti nezamestnaný a nedisponuje žiadnym príjmom na úhradu údajnej škody, ktorá bola údajne poškodenému spôsobená, pričom obžalovaný zamestnaný je a príjmom disponuje, tak podal poškodený trestné oznámenie na obžalovaného namiesto otca obžalovaného, ktorý mal v rozhodujúcej dobe údajného spáchania skutku vozidlo v užívaní.

V prípade obžalovaného, súhlas na neobmedzené používanie osobného motorového vozidla s platnosťou na dobu neurčitú, teda vrátane bezpečnostného oprávnenia striedať sa počas šoférovania z bezpečnostných dôvodov a za prítomnosti splnomocnenca /poškodeným poverenej osoby (otca obžalovaného) so svojim synom (obžalovaným), bol daný otcovi obžalovaného vopred, bol vážny a dobrovoľný a vlastnoručné podpisy poškodeného a otca obžalovaného bol úradne / notársky overené na Notárskom úrade JUDr. Karola Kovácsa a JUDr. Aleny Kováčovej v Šali. Ak by aj súd posúdil, predmetné nezavinené a neúmyselné konanie obžalovaného ako prečin, máme za to, že vyššie uvedená skutočnosť udelenia predchádzajúceho časovo a vecne neobmedzeného, dobrovoľného a vážneho súhlasu poškodeného z roku 2012, predstavuje okolnosť vylučujúcu protiprávnosť skutku - používania cudzieho osobného motorového vozidla.

Vozidlo v marci alebo apríli 2012 kupoval otec obžalovaného, na ktorého aj znie kúpna zmluva, evidovaná na príslušnom Dopravnom inšpektoráte. Následne bolo auto prepísané na firmu p. H. z dôvodu nižších poisťovních nákladov na Slovensku, s čím nebol pôvodne, problém pretože p. H. je partnerkou otcovho bratranca G. V.. Aj po prepise toto vozidlo stále užíval otec obžalovaného hlavne v Rakúsku, na Slovensko s ním chodil len za účelom vykonania STK. Poškodený auto nikdy nepoužíval, ani ho po predchádzajúcom súhlase poškodeného nemal k dispozícii, auto užíval otec obžalovaného. Obžalovaný sám vlastní autoservis a má vlastné vozidlo, preto nemal potrebu používať cudzie vozidlo. Celý spor o auto má pôvod v tom, že medzi jeho otcom a bratrancom jeho otca G. W. (partnerom konateľky poškodenej spoločnosti) sa pokazili vzťahy a G. V. sa chcel obžalovanému a jeho otcovi

pomstiť tak, že toto auto nahlásil ako údajne ukradnuté aj napriek platnému povereniu otca obžalovaného na jeho používanie zo strany poškodeného v roku 2012. Bol ním aj vyzvaný, aby toto auto vrátil, ale vzhľadom k tomu, že vozidlo užíval otec obžalovaného, ktorý mal na jeho používanie platné poverenie, a nie obžalovaný, tak na výzvu p. G. W. nereagoval. Pokiaľ chcel poškodený odvolať udelené poverenie otcovi obžalovaného na používanie motorového vozidla, mal tak preukázateľne urobiť poškodený (spoločnosť) prostredníctvom svojho štatutárneho zástupcu (konateľ'a), a nie G. W. ako tretia osoba bez udeleného plnomocenstva na zastupovanie poškodeného, ktoré v súdnom aj vyšetrovacom spise absentuje. Predmetné odvolanie platnosti poverenia by tiež bolo potrebné adresovať otcovi obžalovaného, ktoré mal vozidlo v užívaní a nie obžalovanému, ktorý vozidlo nikdy neužíval s výnimkou cesty na dovolenku s jeho otcom, kedy sa z bezpečnostných dôvodov s otcom striedali pri šoférovaní. Výpovede poškodeného a svedka G. W. boli jedinými nepriamymi dôkazmi označenými prokurátorom OP Galanta v Obžalobe. Obžalovaný sa nedopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ani žiadneho protiprávneho alebo trestného konania. Mám za to, že obžalovaný je v prebiehajúcim konaní nesprávne a nezákonne obžalovaný, pričom v konaní by mal vystupovať maximálne v procesnom postavení svedka, keďže neboli dané žiadne zákonné dôvody pre vznesenie obžaloby jeho osobe a návrh na podanie obžaloby a samotná obžaloba boli podané značne predčasne. Mám za to, že keby bolo pred podaním obžaloby do vyšetrovacieho spisu zabezpečené poverenie otca obžalovaného na používanie predmetného motorového vozidla, a vypočutiu otca obžalovaného, k obžalobe mojej osoby by nikdy nedošlo a Rozsudok je aj z uvedeného dôvodu potrebné zrušiť. Mám za to, že vzhľadom na absenciu akýchkoľvek relevantných priamych dôkazov preukazujúcich údajné zavinené konanie mojej osoby, bola tiež porušená jedna zo základných procesných zásad, a to zásada zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Nebolo jednoznačne preukázané úmyselné spáchanie trestného činu, z ktorých je obžalovaný a súd by mal v tomto prípade pri rozhodovaní vychádzať zo zásady in dubio pro reo. Táto zásada nadväzuje na hmotnoprávnu zásadu nullum crimen sine lege (žiadny trestný čin bez zákona), ktorá je upravená v ust. čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky a ust. čl. 39 Listiny základných práv a slobôd. Súd ďalej v odôvodnení Rozsudku uviedol, že podľa faktúry zo dňa 19.03.2012 fakturovala spoločnosť carmax24, Norimberg, Nemecko, spoločnosti ESMAMODE s.r.o. cenu za predmetné vozidlo vo výške 24.500,- €. Podľa odborného vyjadrenia subjektu AUTO GABI, s.r.o. je ku dňu 08.10.2015 hodnota predmetného vozidla 20.000,- €. Podľa osvedčenia o evidencii predmetného vozidla zo dňa 23.09.2015 je vlastníkom vozidla a držiteľom osvedčenia poškodený. Súd sa pri svojom rozhodovaní nijak nevyssporiadal s ústnou dohodou o používaní vozidla medzi otcom obžalovaného a poškodeným, ani s notársky overeným poverením na používanie predmetného motorového vozidla, ktoré otcovi obžalovaného udelil poškodený v roku 2012 s neobmedzenou platnosťou. Obžalovaný si zabezpečuje svoje živobytie ako majiteľ autoservisu a prípadný zápis v Registri trestov by mal na neho a na jeho rodinu devastáčne následky, aj vzhľadom na to, že na účely podnikania sa vyžaduje doloženie Výpisu z Registra trestov. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní navrhol vykonanie dôkazu výsluchom svedkov dosvedčujúcich, že vozidlo bolo na Slovensku hlásené iba fiktívne a celý čas sa nachádzalo v ich držbe. Súd tento dôkaz odmietol vykonať, čo predstavuje porušenie procesných práv obžalovaného a práva na spravodlivý proces. Uvedeného dôkazy mali okrem iného za účel preukázať dohodu o užívaní predmetného vozidla otcom obžalovaného a nie obžalovaným, a objasniť oprávnenosť a okolnosti používania predmetného vozidla v rozhodujúcom čase jeho zaistenia, a teda, že nedošlo k žiadnemu protiprávnemu konaniu, keďže v čase zaistenia vozidla v Chorvátsku vozidlom na základe platného notársky overeného poverenia disponoval otec obžalovaného a s obžalovaným sa len na ceste na dovolenku pri šoférovaní striedali, na čo bol otec obžalovaného v zmysle poškodeným udeleného poverenia oprávnený. Navrhujem preto, aby súd dodatočne vyhovel návrhu obžalovaného na vypočutie označených svedkov, najmä otca obžalovaného E. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX.

Mám za to, že takto zistený skutkový stavu veci a okolností, ktoré predchádzali údajnému spáchaniu tohto prečinu, i jeho konkrétne údajné následné spáchanie, neboli na hlavnom pojednávaní jednoznačne obžalovanému preukázané žiadnymi priamymi dôkazmi, súd nevykonal obžalovaným navrhované dôkazy, nezabezpečil najmä poverenie na používanie motorového vozidla, ktoré poškodený pred notárom udelil otcovi obžalovaného a ktorého zabezpečenie navrhujem dodatočne v texte tohto Odvolania, v dôsledku čoho absentuje náležité zhodnotenie týchto dôkazov, týkajúcich sa riadneho skutkového zistenia veci, a súd dospel k nesprávnemu záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku, sa údajne stal, že ho údajne spáchal obžalovaný a že údajne obžalovaný tak svojím protiprávnym konaním naplnil vyššie uvedené zákonné znaky skutkovej podstaty. Súd v Rozsudku v rámci adhézneho konania rozhodoval aj o údajnom nároku poškodeného na náhradu údajnej škody vo výške 10.000,- € titulom nákladov na vyzdvihnutie vozidla, právnu pomoc a opotrebovanie vozidla. Ako súd správne poukázal v Rozsudku, poškodený, ale v konaní výšku svojho

nároku žiadnym spôsobom nepreukázal, súd preto nemal na základe čoho rozhodovať a odkázal ho s nárokom na civilný proces. Obžalovaný nesúhlasí s vyčíslenou čiastkou údajnej náhrady škody, ktorú si uplatňuje poškodený vo výške 10.000,- €. Keďže otec obžalovaného disponoval platným poverením na používanie motorového vozidla v zahraničí, akékoľvek náklady na vyzdvihnutie vozidla, právnu pomoc a údajné opotrebovanie vozidla, vznikli v dôsledku pochybenia poškodeného a nie zavinením otca obžalovaného alebo obžalovaného, a preto nie je poškodený oprávnený uplatňovať si voči menovaným žiadnu náhradu škody, v prípade platného odvolania poverenia na používanie predmetného motorového vozidla, preukázateľne doručeného otcovi obžalovaného, ktorému bolo udelené na dobu neurčitú bez akýchkoľvek obmedzení, by otec poškodeného riadne a včas vozidlo poškodenému na vlastné náklady vrátil, čo sa však nestalo, keďže poškodený preukázateľne nedoručil otcovi obžalovaného žiadne odvolanie platne udeleného poverenia na používanie predmetného motorového vozidla, a otec obžalovaného počas cesty na dovolenku v rozhodujúcom čase dňa 26.03.2016, kedy bolo vozidlo zaistené, používal vozidlo plne v súlade so zákonom a oprávnené na základe poškodeným udeleného platného poverenia. Vyššie uvedené namietam tiež najmä vzhľadom na neprímeranú (značne nadhodnotenú) sumu údajne vzniknutej škody, v spojení a absenciou doloženia položkovitého (podrobného) rozpisu vyčíslených nákladov poškodeného - úkonov za vyzdvihnutie vozidla, úkonov právnej pomoci, a mám za to, že tieto si poškodený uplatňuje voči obvinenému neoprávnené, a navyše v neoprávnené vysokej sume. Pokiaľ ide o náhradu škody za údajné opotrebovanie vozidla, tento nárok poškodeného je bezpredmetný vzhľadom na platne udelené poverenie na používanie vozidla otcovi obžalovaného, každé vozidlo sa používaním, aj vekom amortizuje, k čomu však došlo objektívne bez zavinenia otca obžalovaného alebo obžalovaného a so súhlasom a vedomím poškodeného.

Na základe vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení si týmto dovoľujem požiadať, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov o vine a treste Rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/69/2018-230 zo dňa 05.04.2019, proti ktorým obžalovaný podal v celom rozsahu odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a aby zrušil predmetný rozsudok v celom rozsahu všetkých jeho výrokov, ktorým bol uznaný za vinného, ako aj výrokmi o uloženom peňažnom treste 3.000,- €, náhradnom treste odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, a výrokom o náhrade údajnej škody poškodeného 10.000,- € cestou občianskeho súdneho konania, teda aby si poškodený uplatnil náhradu škody voči obžalovanému cestou adhézneho súdneho konania, doplnil konanie o obžalovaným navrhované dôkazy a rozhodol vo veci v zmysle ust. § 284 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom tak, že sa obžalovaný spod obžaloby oslobodzuje z dôvodov podľa ust. § 285 písm. a), b), c) Trestného poriadku, alternatívne, pokiaľ by odvolací súd tomuto Odvolaniu obžalovaného nevyhoveli, aby s prihliadnutím na nevysokú mieru nebezpečnosti údajne spáchaného prečinu ako aj na osobu obžalovaného, na ktorého sa hľadí, ako by nebol odsúdený a jeho predchádzajúce odsúdenie nie je závažnej povahy, uložil súd obžalovanému podľa ust. § 217 ods. 2 Trestného zákona a ust. § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 500,- €, s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 1 mesiac pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený podľa ust. § 57 ods. 3 Trestného zákona, a aby podľa ust. § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodenú spoločnosť ESMAMODE, s.r.o., IČO: 36 551 830, so sídlom M. R. Štefánika 117, Šaľa, so svojim nárokom na náhradu škody na civilný proces.

4. Poškodený vo svojom odvolaní uviedol :

Napadnutý výrok považujeme za nesprávny, nakoľko poškodená už svoj nárok na plnenie riadne špecifikovala v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10C 35/2016, avšak predmetné konanie bolo zastavené pre nedostatok právomoci slovenského súdu, pričom spor je k dnešnému dňu vedený bez rozhodnutia vo veci na KS Trnava. Tunajší súd sa mohol oboznámiť s predmetným sporom a osvojiť si tvrdenia obsiahnuté v časti uplatneného nároku na náhradu škody. Napadnutým výrokom ako aj napadnutým uznesením o zastavení civilného konania pre nedostatok právomoci slovenského súdu ukracujú poškodenú o zákonný nárok na náhradu škody spôsobenej konaním, ktoré bolo dokonca kvalifikované ako trestný čin. Vzhľadom na uvedené skutočnosti máme za to, že napadnutý výrok v predmetnom trestnom rozsudku je nesprávny, nebolo vykonané dostatočné dokazovanie pripojením civilného spisu, z obsahu ktorého vyplývajú listiny preukazujúce nárok poškodenej, z ktorého dôvodu je podľa nášho názoru aj z dôvodu hospodárnosti konania možné o nároku rozhodnúť aj v tomto konaní. Z tohto dôvodu prikladáme podania učinené v civilnom konaní vo veci uplatneného nároku a navrhujeme pripojiť spis OS Galanta sp. zn. 10C 35/2016 a obžalovanému uložiť povinnosť náhrady škody poškodenej spoločnosti ESMAMODE s.r.o. Šaľa vo výške uplatneného nároku 10.000 EUR.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obžalovaný a poškodený ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia a zistil, že odvolania obžalovaného a poškodeného sú v celom rozsahu nedôvodné.

7. Prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie o vine tým, že vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že skutok sa stal, ako je uvedený v obžalobe a vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná. Právo používať vozidlo má predovšetkým jeho vlastník ako súčasť svojho vlastníckeho práva. Vlastnícke právo k vozidlu nevzniká zápisom do evidencie, ktorý má len deklaratórnu povahu, ale predovšetkým právnym úkonom. Okrem vlastníka môžu vozidlo používať iné osoby, ktorých právo je odvodené od vlastníka, napr. nájomca alebo vypožičiavateľ. Obranou obžalovaného bolo, že bol oprávnený auto používať, pretože ho kúpil jeho otec a ten bol jeho vlastníkom. Tieto svoje tvrdenia však nepreukázal žiadnymi dôkazmi (napr. listinami preukazujúcimi vlastníctvo). Naopak vlastníctvo predmetného vozidla poškodeným a s tým spojené právo ho používať mal súd, hoci len nepriamo, ale presvedčivo, preukázané na základe svedeckých výpovedí G. V., N. H., faktúrou predávajúceho, ktorou kúpnu cenu fakturoval poškodenému, na základe zápisu v osvedčení o evidencii vozidla ako aj zo správ Interpolu, z ktorých vyplýva, že poškodený už vlastníctvo k predmetnému vozidlu preukázal pred policajnými orgánmi na Slovensku aj v Chorvátsku. Preto najneskôr vyzvaním na vrátenie veci právo obžalovanému na užívanie vozidla zaniklo a naďalej ho užíval neoprávnene.

8. Odvolanie obžalovaného je založené na námietkach nedostatočného rozsahu vykonaného dokazovania a jeho nesprávneho zhodnotenia.

9. Rozsah vykonaného dokazovania považuje odvolací súd za dostatočný na spravodlivé rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku, teda tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

10. Podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť. Ohľadne povinnosti zabezpečiť dôkazy v prospech obžalovaného, odvolací súd poukazuje na to, že Trestný poriadok upravuje trestný súdny proces ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán - prokurátora (prípadne poškodeného) na strane jednej a obvineného a jeho obhajcu (prípadne zúčastnenú osobu) na strane druhej (§ 1, § 2 ods. 10, ods. 18). Preto nie súd, ale strany (§ 2 ods. 11 druhá veta) trestného konania pred nezávislým súdom predkladajú a vykonávajú dôkazy, ktoré obžalovaného usvedčujú alebo oslobodzujú. Úlohou súdu je posúdenie týchto dôkazov a rozhodnúť spor medzi štátom, ktorý zastupuje prokurátor (§ 2 ods. 5 prvá veta) a obžalovaným. V konaní a pri rozhodovaní musí súd zachovať nestrannosť a nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane. Ak by sa tak stalo, došlo by k porušeniu nielen zásady rovnosti strán pred súdom, ale aj zásady spravodlivého procesu (rovnako aj v uznesení KS v Žiline zo dňa 1.12.2017, sp. zn. 1To/46/2011). V prvostupňovom konaní, pred začiatkom hlavného pojednávania, bol obžalovaný podľa § 240 ods. 3 Trestného poriadku vyzvaný, aby bez meškania písomne oznámili súdu a ostatným stranám návrhy na vykonanie dôkazov. Vo výzve bol zároveň upozornený na to, že vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré stranám boli známe v čase doručenia výzvy, môže súd odmietnuť. Cieľom tohto ustanovenia je zabezpečiť urýchlenie konania. Obžalovaný napriek tomu nepredložil súdu návrhy na vypočutie svedkov, ktorých navrhol vypočuť až na hlavnom pojednávaní, pričom o týchto

svedkoch vedel pred začatím hlavného pojednávania. Návrh na ich vypočutie zopakoval aj vo svojom odvolaní. Prvostupňový súd v súlade s ustanoveniami § 240 ods. 3 a § 2 ods. 10 a 11 Trestného poriadku zamietol návrh obžalovaného na vypočutie svedkov, ktorých nenavrhol v čase po doručení vyššie uvedenej výzvy. Naviac, vypočutie navrhnutých svedkov, z ktorých v odvolaní menovite označil iba svojho otca, nepovažuje odvolací súd za potrebné, pretože títo majú dokazovať skutočnosť ohľadne vlastníctva motorového vozidla, ktorá nie je sporná. Sám obžalovaný vo svojom odvolaní uvádza, že predmetné motorové vozidlo patrilo poškodenému po právnej stránke, pričom toto vozidlo fakticky užíval otec obžalovaného, ktorému bolo zverené. Aj predložená faktúra od predávajúceho motorového vozidla, ktorá je vystavená na osobu poškodeného, potvrdzuje skutočnosti uvádzané vo výpovediach sv. H. a sv. G. V.. Zamietnutie návrhu obžalovaného na vykonanie dôkazu nie je porušením jeho práva na spravodlivý súdny proces, pretože súd nemá povinnosť vykonať všetky dôkazy, ktoré obžalovaný navrhne. Povinnosť súdu vykonať dokazovanie určuje vyššie citované ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku.

11. Obžalovaný svoje odvolanie v prevažnej miere opiera o existenciu písomného dôkazu, splnomocnenia na neobmedzené užívanie motorového vozidla otcom obžalovaného, ktoré mu malo byť zo strany poškodeného vystavené. Tento dôkaz však nepredložil a nik z vypočutých svedkov jeho existenciu nepotvrdil.

12. Nemožno akceptovať odvoláciu námietku obžalovaného, že prvostupňový, prípadne odvolací súd má zabezpečiť dôkazy o plnomocenstve na užívanie motorového vozidla otcom obžalovaného a podpisy na ňom notársky overené. Nie je povinnosťou súdov získavať alebo zabezpečovať dôkazy, ktorými chce obžalovaný preukázať svoju nevinu, naviac (ako v tomto prípade) ak existenciu tohto dôkazu tvrdí len obžalovaný, ale nie ju ho schopný preukázať.

13. Obžalovaným predložený názor, že vypočutí svedkovia, ktorí obžalovaného usvedčujú z konania, ktoré sa mu kladie za vinu, nehovoria pravdu, nie je možné podporiť žiadnymi skutočnosťami, ktoré by vyplývali z vykonaného dokazovania. Naopak hodnotenie dôkazov tak, ako to urobil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, možno označiť za logicky správne a komplexné, preto nemožno v tomto smere prvostupňovému súdu nič vytknúť.

14. Výrok o treste, jeho druhu a výške je zákonný a vecne správny. Plne zohľadňuje tak osobu obžalovaného ako páchatela trestnej činnosti, jeho postoj k trestnému obvineniu, ako i následky trestnej činnosti. V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia v príslušnej časti. Návrh obžalovaného na uloženie peňažného trestu vo výške 500 eur a náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 1 mesiac, nepovažuje za dôvodný. Výška uloženého peňažného trestu, ako i náhradného trestu odňatia slobody vyjadruje, okrem iného, aj skutočnosť, že obžalovaný svojim konaním naplnil aj kvalifikovanú skutkovú podstatu prečinu podľa § 217 Trestného zákona.

15. S ohľadom na zistenia uvedené v odsekoch 9 až 14, považuje odvolací súd obžalovaným podané odvolanie za nedôvodné a preto rozhodol o jeho zamietnutí podľa § 319 Trestného poriadku.

16. Rozhodnutie o náhrade škody prvostupňový súd odôvodnil tým, že v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnených nároku poškodeného ESMAMODE, s.r.o. na náhradu spôsobenej škody vo výške 10 000 € titulom nákladov na vyzdvihnutie vozidla, právnu pomoc a opotrebovanie vozidla. Poškodený ale v konaní výšku svojho nároku žiadnym spôsobom nepreukázal, súd preto nemal na základe čoho rozhodovať a odkázal ho s nárokom na civilný proces.

17. Odvolacie námietky poškodeného sú založené na tom, že prvostupňový súd si mal pripojiť a oboznámiť spis Okresného súdu Galanta vedený pod sp. zn. 10C 35/2016, v ktorom si poškodený predmetný nárok uplatnil, avšak konanie bolo zastavené pre nedostatok právomoci slovenského súdu a vec sa nachádza na odvolacom súde.

18. Rozhodnutie prvostupňového súdu je vecne správne, pretože pokiaľ je uvedený nárok uplatnený v civilnom konaní, ktoré nie je doposiaľ právoplatne skončené, nie je účelné o tomto nároku opätovne rozhodovať v trestnom konaní. Prerušenie trestného konania do právoplatného rozhodnutia v civilnom procese, neprichádza do úvahy, s ohľadom na akcesorickú povahu rozhodovania o nároku na náhradu škody vo vzťahu k rozhodovaniu o vine a o treste. Preto i odvolanie poškodeného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.